

UFO NYTT

NR 4 1996

VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING

UFO NYTT nr 4 -96

G
O
D

J
U
L

UFO förening Innehåll *

- 2 FÖRORD
• 3 "SAXAT"
• 4-5 LIV I RYMDEN
• 6-7 DET ÄR I BRASILIEN....
• 8-14 RAPPORTER
• 16-17 NORSKA KLIPP
• 18-20 "SAXAT"
• 21 ARKIV X...
• 22-25 FOLKET PÅ ÅSEN

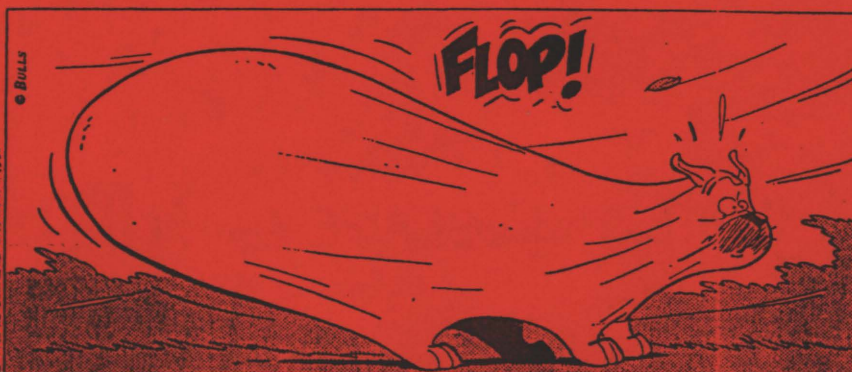
UFO NYTT ÄR EN MEDLEMTIDNING
FÖR VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING
MEDLEMMAR OCH UTKOMMER 4 GGR/ÅR.

Telefonnr

0240-79135

HÖR GÄRNA
AV DIG

FÖRORD.

Nu har snart ännu ett år gått till sitt slut, och vi har inte kommit ufogåtan närmare, det var väl inte väntat heller, så vi kan bara konstatera att vi arbetar med rätt metod genom att dokumentera ufofallen, som kommer in till föreningen.

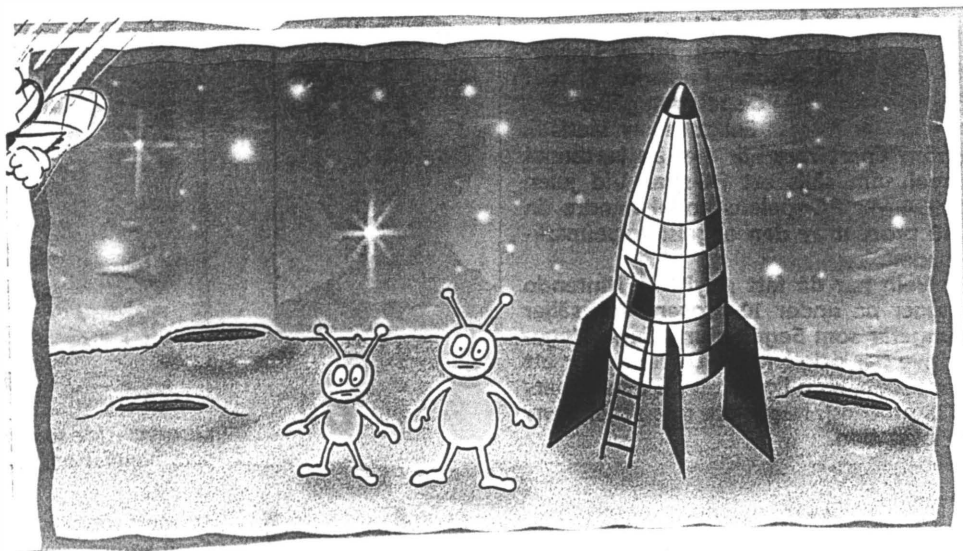
Har funderat mycket på vissa kontaktpersoner, varför kan dom inte bjuda ner dessa farkoster, så att vi alla kan få studera dessa. Nu sker det bara inför vissa. Dom anser sig ju ha en sån fin telepatisk kontakt, dom kan få dessa föremål att visa sig på vissa platser, och dom vet även tiden. Tänk att ha en sådan makt över en hög civilisation, det är inte dåligt.

Tala om en orättvis fördelning, varför vissa personer? Vad har dom som du och jag inte har? Har dessa människor någon form av maktpossession? Annars är det nog svårt att påverka övriga. Är dom intelligentare än oss övriga? Ja, frågorna är många och svaren få.

Med tanke på Sveriges dåliga ekonomi och inkomst, så vore det inte så dumt med en liten insyn i vissa kontaktpersoners agerande. Här finns mycket pengar för skatteverket att hämta, rätt ska ju vara rätt. Och dessa personer får ju ändå hjälp ovanifrån. Det får inte vi andra. Dessa kontaktpersoner tjänar stora pengar, och dom bör inte stoppa det i egen ficka, vilken egen företagare kan göra det idag? Och vi bör ju alla hjälpas åt att räta upp Sveriges ekonomi, vare sig vi är kontaktperson av stor vikt, eller vanlig människa.

Gudrun.

God Jul och Gott Nytt År!

Kalla fakta för alla väderbitna

• Den 13 december 1941 var det sällsynt tufft att gå upp och lussa på morgonen i Malgövik, strax utanför Vilhelmina, Lappland. Då uppmättes **minus 53 grader**, den lägsta temperaturen i Sverige i modern tid.

• Världens lägsta temperatur vid vindstilla väder uppmättes den 21 juli 1983 i Antarktis (Sydpolen). Temperaturen var då nere på **minus 89,2 grader C!**

• Sydpolen brukar också betraktas som den minst soliga platsen i världen. Under **182 dygn per år**, sex månader, förekommer inget solsken alls. Motsvarande siffra för nordpolen är 176 dygn per år.

• Människan tål kyla bättre än värme. Ingen människa kan överleva en **kroppstemperatur** på över 42 grader. Däremot finns exempel på personer som överlevt när temperaturen sjunkit ned till **15 grader**. Normalt får vi dock problem redan vid 34-35 graders kroppstemperatur, medvetlösa blir de flesta av oss vid 30 grader.

Liknade den första människan oss

• Hurså de första människorna ut? Liknade de moderna människor eller kan man se tydliga skillnader?

• År 1974 fann en amerikansk expedition i Afarområdet i Etiopien ett skelett, som måste vara den äldsta representanten för människo-

• Världens största uppmätta snödjup, **11,46 meter**, noterades i Tamarac, Kalifornien USA, i mars 1911.

• På **månen** kan det vara både oerhört kallt och oerhört varmt. När solen ligger på som mest på månens ekvator stiger temperaturen till **plus 117 grader**, när natten är som kallast sjunker temperaturen till **minus 163 grader**.

Ny källa till elfenben

Zoologi I Sibirien gräver ryssarna i bokstavlig mening upp elfenben ur isen. Det är fråga om betar från mammutar som har legat nedfrysta i glaciärernas is i mellan 10 000 och 40 000 år.

Trots det världsomfattande förbudet mot handel med elfenben från elefanter finns det inga som helst begränsningar i denna handel.

Sibiriens stora frysbox innehåller uppskattningsvis ca 600 000 ton elfenben. □

De 2000 år gamla blytackorna vid ön Mal di Ventre har fått atomfysikerna att intressera sig för arkeologi.

Fysikerna får glädje av arkeologiska blyfynd

Man skulle inte kunna tro att atomfysik och arkeologi hade gemensamma intressen. Men i Italien har de två vitt skilda vetenskapliga grenarna fått ett gemensamt mål: man kommer att bärga 1 500 blytackor från vraket av ett 2000 år gammalt romerskt fraktfartyg i havet utanför Sardiniens västkust. Vraket ligger på botten av havet utanför den lilla ön Mal di Ventre.

Det gamla blyet har stor betydelse för speciella kärnfysi-

kaliska experiment. Vid de avancerade försöken mäter forskarna ofta den radioaktiva strålning som uppkommer i samband med olika kärnreaktioner. Resultaten störs emellertid av bakgrundsstrålning från universum och från berggrunden. Därför måste laboratoriet skyddas av en blysköld, som skyddar för utifrån kommande strålning.

När bly utvinns från en gruva är det emellertid förorenat med den radioaktiva blyisotopen 210. Det radioaktiva blyet ger också fel i experimenten. Men bly-210 har en halveringstid på 22 år. Blyet blir alltså allt mindre radioaktivt – och därför mer attraktivt för atomfysikerna – ju längre det gått sedan utvinningen. Ibland har man tillverkat blysköldar av gamla kanonkulor.

Tanken på det 2000 år gamla blyet på botten av havet nära Sardinien har därför gjort fysikerna begeistrade.

Arkeologerna har ett helt annat intresse av fartyget och dess last. Fraktfartyget var speciellt ombyggt för att lasta bly, och är det enda kända fartyget i sitt slag.

Var och en av de 1 500 blytackorna bär en stämpel, som berättar när de tillverkades. De kan därför bidra till att ge en mer exakt bild av fraktrutter och handelsförbindelser 100 år före vår tideräkning.

Fysikerna har också lovat att analysera blytackorna och bestämma deras geologiska ursprung innan de smälts om till blysköldar. □

Det händer ...

släktet. Det kvinnliga skelettet har fått tillnamnet Lucy.

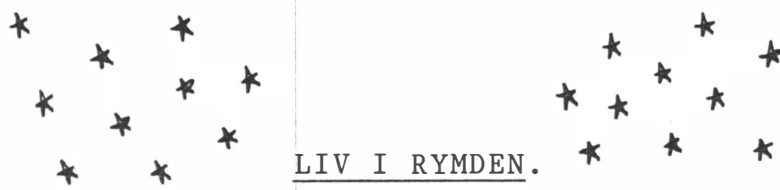
Lucy levde för ca 3,5 miljoner år sedan. Hon var liten, cirka en meter lång, och vägde bara ungefär 30 kilo. Hennes knäleder och bäcken, som var utformade som hos den moderna människan, visar att hon gick upprätt. Också händer och tänder liknar den moderna människans.

Men på en punkt var hon annorlunda: Hon hade platt panna och ett litet huvud med en hjärna som inte var större än en schimpanshjärna. □

Den äldsta människan hade en modern kropp, men huvud som en schimpans.

Forntidsforskning är att läsa en veckogammal datortidning.

LIV I RYMDEN.

Inlägg i UFO-debatten av Gudrun.

En meteorit från Mars står för den stora nyheten. I meteoriten har man hittat bakterier, och att den kommer från Mars är en av teorierna, och det hålls för mest troligt. Nu säger en del av astronomerna att det är mer troligt att liv finns i rymden, än att det inte skulle finnas. På frågor om vi haft besök av intelligenta varelser från rymden, så finns det ju inga bevis. Nu uppstår det stora arbret, varelser från rymden, ska inte kunna ta sig till vår jord, avstånden är för stora.

När tågen och deras hastighet i begynnelsen var på gång, sa dåtidens experter: Man kan inte resa mer än i 40 km i timmen. Vi människor skulle sprängas i bitar om hastigheten var större. Idag vet vi bättre. Det som idag är fantasi är i morgon allvar. Men var går gränsen till vad man kan och inte kan? En intelligens som står miljoner år före oss i utvecklingskurvan, kan ha energier, som vi idag inte ens kan ana oss till, så osvuret är bäst.

Vad skulle vi få för utbyte av en sådan kontakt? Vad skulle dom vinna? Vi är säkerligen inte mottagliga för en sådan avancerad kontakt. För det första blir det svårigheter i kommunikationerna mellan oss och dom. Kan vi tala med en bakterie? Eller med en myra? Den som skulle kunna lära något vore kanske vi när vi löst deras sätt att kommunicera på. Den gåtan kommer säkerligen att ta tid. Kanske är det så att vi ännu endast förstår ett bildmönster.

Människans utvecklingskedja har säkerligen pågått under en lång tid, så även för andra levande intelligenta väsen. Kanske har vi fått hjälp emellanåt av något, för att skynda på eller ta en riktning som passar någon civilisation. Vi själva anpassar djuren efter våra behov, vi frågar inte om dom själva vill. Tänk på alla mutationer som vi gjort, hur såg urhästen ut? Jo, den var mycket stor. Hunden den var vargliknande, nu finns det en mängd knähundar. Vem vill ha det så? Jo, en så kallad intelligent varelse på jorden. Människan anser sig som intelligent, och hon anpassar allt till till sin förmån, både djur och natur. Hon påverkar och påskyndar utvecklingen i olika riktningar hela tiden. Vad skulle människan göra om hon fann en planet med liv på, liv som hon kunde påverka?

Vi ska nog ha klart för oss, att man förmodligen kan vara intelligent på olika vis. En intelligens kan vara kallt beräknande utan känslor.

5.

Hur kan man mäta intelligens? Vad är måttstocken i den övriga rymden? Kan energiformer vara intelligenser, måste intelligenta levande varelser ha 2 armar och 2 ben? Ett är säkert, man måste kunna påverka sin omgivning och anpassa sig till olika omständigheter för att överleva.

RECEPT

Tag ett lod osanning
en näve pratsjuka
en liten qvist torkad afund
en teskad "tala inte om det"
sex droppar ren elakhet
ett par droppar "tyd allt till det värsta"
ett par droppar obestyrkta misstankar
Slå blandningen genom en sil av missförstånd
och håll på en flaska skadeglädje
Korka den väl och ställ flaskan i ett varmt rum
att jäsa några dagar under flitig omskakning
Af denna mixtur tages några droppar i varmt vatten
hvarje gång man går till sina bekanta
Medlet är ofta beprövat och befunnet verksamt.

Detta recept är från 1800-talet men tycks än idag stämma in på en del UFO-föreningar och enskilda personer.

Håkan.

o - o - o - o - o - o - o

Förnuft är att tro bara hälften av vad man hör. Begåvning är att veta vilken hälft man ska tro på?

o - o - o - o - o - o - o

EN REGNBÅGE MITT I VINTERN

Visst händer det att man får se en regnbåge även vintertid. Men inte är det ofta och oftast är det då ingen praktfull regnbåge som dyker upp.

I vintras inträffade dock ett undantag. Då kunde man i Glommersträsk titta på en praktfull och mäktig regnbåge på himlavalvet. En äldre Glommersträskbo ansåg att regnbågen var så skarp i färgerna att den nästan skrämde.

Hundliv i rymden

■ ■ Nu har man upptäckt att planeten Pluto inte är någon riktig planet. Jag har upptäckt att hunden Pluto inte är någon riktig hund heller. **BM**

DET ÄR I BRASILIEN SOM DET HÄNDER.

(Ur Danska UFO-NYT av Per Andersen.)

I sista numret av UFO-NYT kunde vi berätta i korthet om en påstådd UFO-landning i Brasilien. Ryktena fortsätter att cirkulera. Denna gång berättas det om att brasilianska militärer har fångat två rymdmän.

Enligt angivelserna skulle ufonaterna ha befunnit sig lite utanför byn Vargina i staten Minas Gerais som ligger i centrala Brasilien, där blev militären kallad till denna ovanliga händelse.

På eftermiddagen var tre flickor, Liliane, Valquiria och Katia på väg hem från sitt arbete, de kryssade genom ett obebott område. De uppmärksammade då ett litet väsen, det var bara några få meter från dom. Varelsen såg ut att vara skadad, de kunde inte se något UFO i dess närhet. Flickorna tittade på varelsen några minuter, började sedan att springa skräckslagna därifrån platsen.

Flickorna beskrev varelsen som mörkbrun, och cirka en meter lång. Den hade inget hår, men hade ett stort huvud, stora ögon som var röda. En liten mun och en liten haka.

De förklarade också att den hade 3 horn på huvudet. Flickornas mor tog sig själv till platsen för händelsen, hon kände en märklig oro.

Militären bekräftar

De brasilianska UFO-forskarna tog hand om händelsen, och det visade sig att flera vittnen hade sett den märkliga varelsen i samma stad. Något tyder på att flera vittnen sett flera varelser i samma stad, vid samma tidpunkt.

Forskarna försökte att få upplysningar av militären. Man fann till slut en sergent som ville vara anonym, som berättade om händelsen. Han berättade att brandalarmet gick den 20 januari 1996 klockan 9.00 där dom bad om hjälp att fånga ett underligt djur i området. Fyra brandmän åkte till platsen och kunde konstatera att det inte var tal om något djur. De larmade då i sin tur militären.

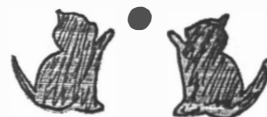
En militärlastbil blev då sänd till platsen från en närliggande bas och varelsen blev infångad i ett nät som ett vilt djur. Därefter blev det lagt i en påse på lastbilsflaket, och kört till basen. De inblandade personerna blev ombedda att inte tala om händelsen. Det var ett hemligt uppdrag fick dom veta. Flera militärer ville berätta om saken och bad om att få bli anonyma.

De berättade att det fanns flera varelser som blivit infångade av militärer och brandmän. Varelsen nr 2 blev först förd till sjukhuset och undersökt i ett par timmar. Personalen hade blivit tystad, men några få berättade och bekräftade några detaljer.

Obduktion

Nu blev varelsen nr 2 förd till ett annat specialistsjukhus, där var det i två dagar. Här dog den, och militären transporterade liket till en militärbas. Detta skedde med 3 lastbilar, där varelsen bara kunde finnas i en bil, man gjorde så av säkerhetsskäl. Den främmande varelsen skulle blivit obducerad av dr. Badan Palhares. Han har skrivit in sig i historien som den läkare, som obducerade nazisten Mengde för 10 år sedan. Han förnekar emellertid att han själv skulle vara involverad i denna sak. Det har varit stort media intresse av händelsen, inte bara i Brasilien. De brasilianska UFO-forskarna hävdar att de har alla detaljer, och att dessa snart skall bli offentliggjorda i tidskriften "UFO Magazine". Tills dess måste alla ufo-intresserade hoppas att de brasilianska ufo-forskarna vet vad dom gör. När SUFOIS får höra mer om saken, återkommer dom med flera nyheter.

Översättare: Gudrun Andersson.

Börje Lundberg

Jag är helt övertygad om att de flesta flygande tefat är fantasifoster och inte farkoster från yttre rymden eller framtiden eller andra dimensioner.

Men så finns det en retfull samling observationer som är trovärdiga men inte låter sig förklaras. Det är en bråkdel av alla, men tillräckligt många för att man ska bli funderad.

Något tycks finnas där ute, men vad?

1964 tjänstgjorde Robert Jacobs som löjtnant i amerikanska flygvapnet. Han var chef för fotodetaljen vid Vandenberg-flygbasen i Kalifornien.

En septemberdag var han utkommande till Anderson Peak, Big Sur, knappt 20 mil från basen.

Jacobs och hans personal skulle filma en

uppskjutning av en Atlasraket. Deras utrustning var en 35 millimeters filmkamera kopplad till ett radarstyrt teleskop. Raketflygningen ingick i projekt Nike-Zeus som gick ut på att utveckla ett antirobotvapen. Raketen var i noskonen försedd med en attrapp av en kärnstridsspets.

Ufot sköter Atlasraket

Uppskjutningen gick perfekt, teleskopet följde raketen med hjälp av radarn, kameran gick. Jacobs och hans manna följde förloppet till T + 400 sekunder, i sex minuter och 40 sekunder.

I det läget avbröt mannen på marken sina observationer, men kameran fortsatte att rulla. Jacobs tog sedan med sig filmen till Vandenberg. Den framkallades och skickades till Jacobs chef, major Florenz J Mansmann.

Några dagar senare kallades Jacobs till filmvisning. I salen satt också två civilklädda män. Jacobs var mycket belåten med filmens kvalitet och väntade på beröm, när filmen närmade sig sitt slut. I stället sa Mansmann.

– Titta nu noga löjtnant.

Plötsligt visade filmen ett ufo. Det kom in i bild från vänster och cirklade runt noskonen som flög med en fart av 28 000 kilometer i timmen. Objektet hade formen av ett flygande tefat. Med jämna mellanrum sköt det ut fyra starka blixtrar och försvann sedan ur bild. Noskonen kom helt ur banan och störtade flera hundra kilometer för tidigt.

Ufot hade "skjutit ned" en fejkad kärnstridsspets!

– Jag har aldrig sett något märkligare i hela mitt liv, sa Jacobs 1982 när han ansåg sig löst från sin tystnadsplikt och berättade om händelsen. Han är numera professor i journalistik.

De två civilklädda männen tog hand om filmen.

RAPPORTER.

Denna gång är det ett flertal rapporter, både av gamla och nya datum. Vi låter vittnena berätta med egna ord.

DATUM: En gång för 10-15 år sedan i november. Kl.? Kväll

NAMN: Anonym

ORT: Stora Skedvi

OBSTID: Några minuter.

Vittnet berättar:

En novemberkväll var jag på kvällspromenad, klockan var vid ca. 21-22.00 tiden. Jag befann mig på vägen mellan Nyberget och Skommar-sveden (längs Dammsjön). Jag kom gående norrut. Kvällen var stjärnklar, så jag stannade och tittade uppåt. Får då se i NO-O en oval stjärna, den var klart olik dom övriga stjärnorna. Den rörde sig sakta i nordlig riktning. Kommer ihåg fenomenet därför att jag fick en löjlig känsla av att inte våga tända ficklampan, som jag alltid har till hands när jag går längs vägen. Stjärnan bara försvann efter några minuter.

DATUM: 1989 08 ? Fredag. KL.22.00

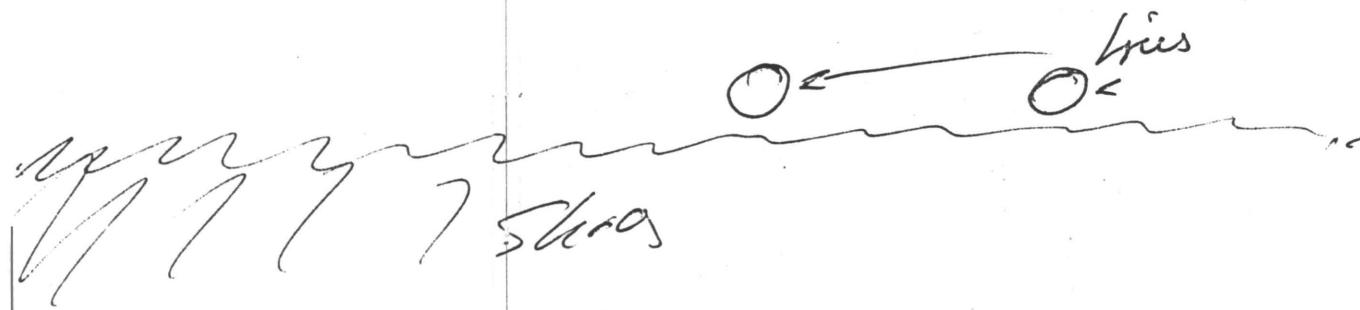
NAMN: Anonym

ORT: Bisbergshyttan Säter.

OBSTID: ca 2 minuter

Personen berättar:

Kom körande på vägen från Säter till Stora Skedvi, och strax före Bisbergshyttan i nordlig riktning fick jag se 2 stycken mycket starka ljussken. Klockan var ca 22.00, och jag trodde att det var ett flygplan som höll på att nödlanda, så jag stannade bilen och gick ur, men inget ljud kunde höras. Jag stod kvar och tittade ca. 2 minuter, sedan satte jag mig i bilen igen och fortsatte min färd mot Stora Skedvi. Jag tittade åter mot det håll jag sett ljusen, men nu var allt borta och jag såg inget mera.

DATUM: 1994 ? ? Kl. ca 22.30

NAMN: Anonym

ORT: Lövåsen. Stora Skedvi

OBSTID: 2-3 minuter

Det var på kvällen runt 22.30-23.00. Jag var på väg att lägga mig, när jag såg att det var ett starkt sken i sovrummet. Det lyste på vänster sida av balkongen. Jag trodde att det var en bil med starka lysen som åkte förbi på vägen, men det fanns ingen bil. Då gick jag ut på balkongen, och till vänster bakom trädet bort mot berget, var det en jättestor rund "ljusboll", som var så stark, jämfört med en stark strålkastare, fast starkare. Jag tittade på den några minuter (ca 2-3 min) sen försvann den. Det var som att slå av ett lyse. Inget ljud kunde höras, och det stod helt stilla.

4. Teckning(ar) av fenomenet

Försök att göra en eller flera teckningar av fenomenet Ni såg, med sådana detaljer som Ni säkert kunde se, t ex vingar, rök och dyligt. Gör gärna fler teckningar, t ex en som visar fenomenets utseende och en annan som visar Ert synfält med fenomenets rörelser över himlen samt exempelvis solens eller månens läge. Om Ni såg mer än ett fenomen (föremål) samtidigt visa då med en teckning hur dessa rörde sig i förhållande till varandra.

DATUM: 1996 08 26 KL.21.20

NAMN: Astrid Andersson

ORT: Nyberget, Stora Skedvi

OBSTID: ca 15 sek.

Berättelse:

Astrid var ute med hunden, klockan var ca. 21.20 då hon fick se ett vitt starkt sken som rörde sig från öst mot sydväst ovanför Lövåsbäret. Bengt Karlsson och Astrid stod ute och tittade kvällen efter men såg ingenting. Det kunde ej vara ett flygplan. Skenet syntes i ca 15 sek. Sedan försvann det.

DATUM: 1996 08 12 KL. 22.03

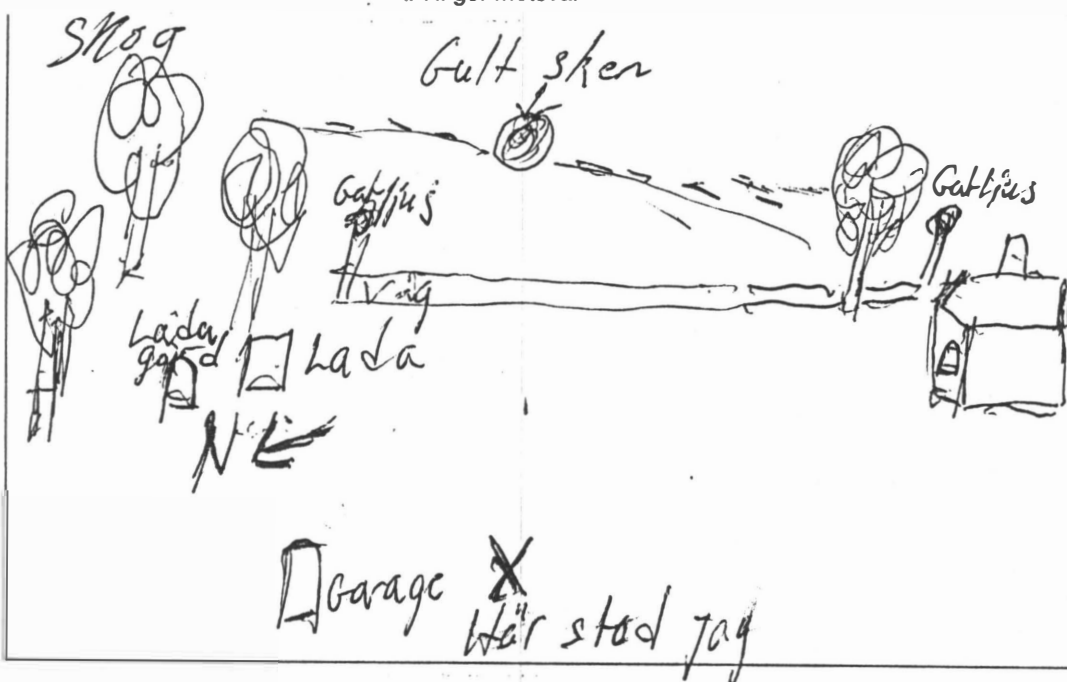
NAMN: Bengt Karlsson

ORT: Nyberget

OBSTID: ca. 15 sek.

Berättelse:

Bengt kom hem ca 22.00 och körde in bilen i garaget. Sedan gick han ut och tittade upp mot himlen, han fick då se ett gult fast sken, som rörde sig över Lövåsbäret, det försvann mot flyttjorna. Han tittade även kvällen efter vid samma tid, men inget fanns. Han kontaktade även Dala Airport, men inget flygplan hade varit i området under denna tid.

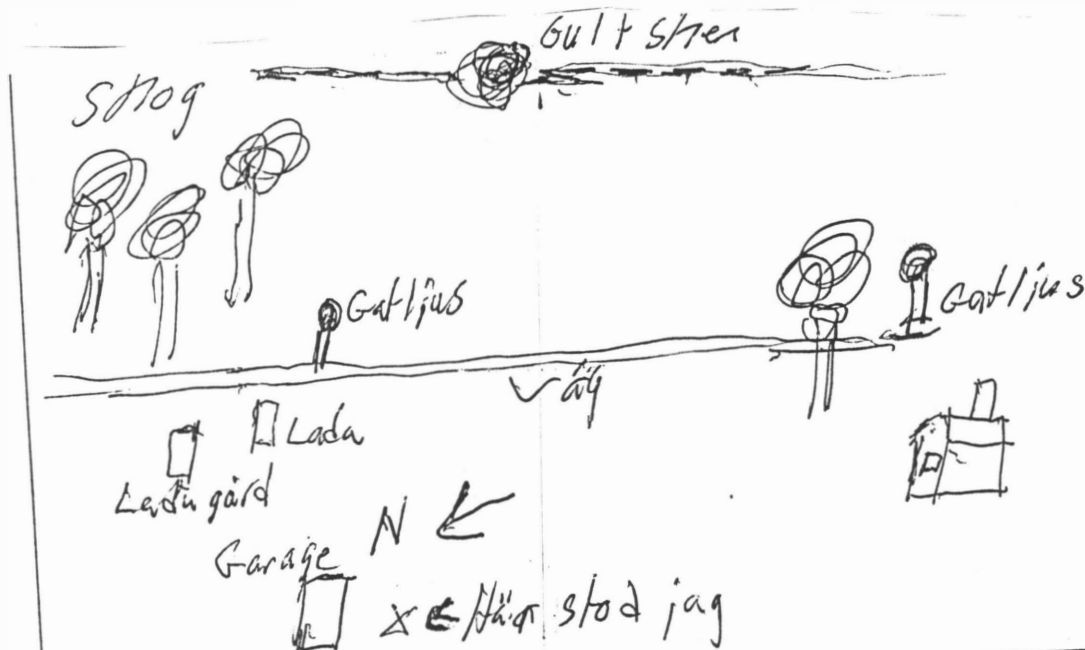
DATUM: 1996 08 20 KL. 21.49

NAMN: Bengt Karlsson

OBSTID: 20 sek.

Berättelsen:

Bengt kom hem vid 21.48, han tittade upp mot himlen, som blivit en vana. Då får han se ett fast gult sken röra sig med ganska hög hastighet från väst sydväst mot ost nordost, nästan rakt upp över sig. Han tittade flera kvällar efter detta, men såg inte något liknande senare.

DATUM: 1996 09 20 KL.?

NAMN: Bernt Andersson

ORT: Vansbro

OBSTID: ca. 45 sek.

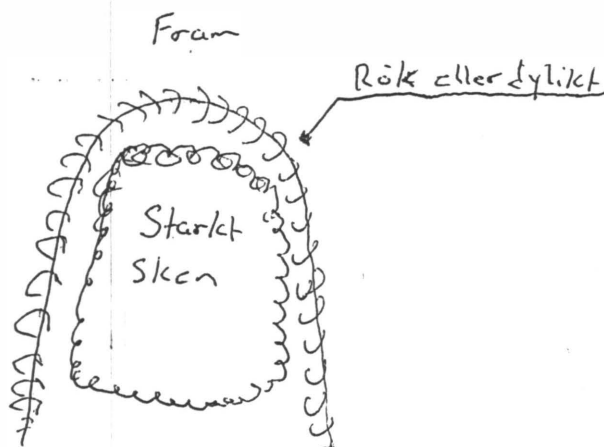
Berättelse:

Vi satt och tittade på TV när min sambo gick ut för att röka. Efter en stund sa hon: Gud vad stjärnklart det är. Jag gick då också ut för att titta, jag hämtade min kikare för att se lite bättre. När jag står och tittar upp mot stjärnorna kommer ett föremål flygande rakt in i mitt blickfång. Föremålet var som jag uppfattade det som en deltavinge, fast lite mera u-format, det var starkt upplyst underifrån av ett blåvitt sken en bit in efter sidorna. På sidorna av föremålet såg det ut som rök som låg kvar hela tiden. Såg ingen rök efter föremålet, röken såg ut ungefär som det skulle ha varit en fjäder, om man tänker sig en köksvisp (kanske var det en köksvisp jag såg).

Man kunde inte se föremålet med blotta ögat (försökte), följde det med kikaren i ungefär 40-45 sek. Uppfattade föremålet som väldigt stort, det var högt upp men täckte ändå en stor del av blickfånget i kikaren.

4. Teckning(ar) av fenomenet

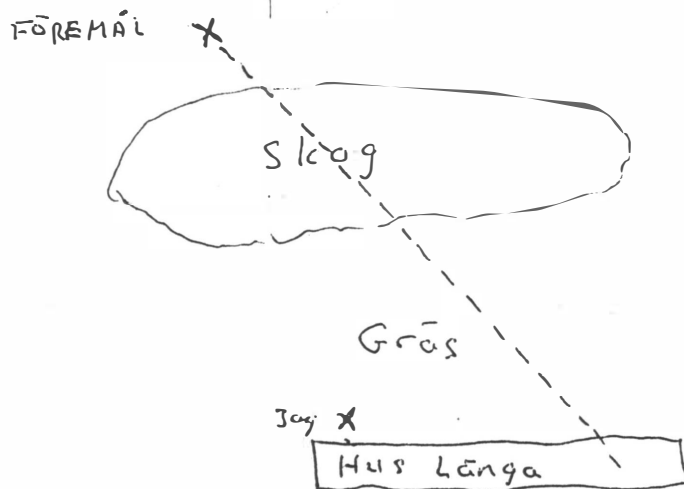
Försök att göra en eller flera teckningar av fenomenet Ni såg, med sådana detaljer som Ni säkert kunde se, t ex vingar, rök och dylikt. Gör gärna fler teckningar, t ex en som visar fenomenets utseende och en annan som visar Ert synfält med fenomenets rörelser över himlen samt exempelvis solens eller månens läge. Om Ni såg mer än ett fenomen (föremål) samtidigt visa då med en teckning hur dessa rörde sig i förhållande till varandra.

Säg bara föremålet underifrån
och en liten blick från sidan precis innan
det försvann.

5. Kartskiss över observationsområdet

Försök att rita en karta eller skiss över området där observationen gjordes. Ange "norr" med en pil och bokstaven N. Markera den plats där Ni befann Er samt fenomenets rörelser i området. Om möjligt, bifoga gärna en karta (turistkarta, topografisk karta eller liknande) där Ni gör motsvarande markeringar.

Föremålet var på hög
höjd och höll en rak kurs

DATUM: 1996 09 24 KL. ca 20.18-22.20

NAMN: Roger Andersson

ORT: Österfärnebo

OBSTID: ca 3-5 min.

Berättelsen:

Roger skulle tanka skogstraktorn som han kör, han backade upp på en liten kulle i skogen, för att det skulle rinna diesel av sig självt från förrådstanken till maskinens tank. Det hade blivit så mörkt på kvällen, att han hade en ljusramp tänd på taket. Han hade alltså börjat att tanka, stod med ena handen på kranen till bränslet och tittade på månen, det var i stort sett fullmåne. Han får se något först i ögonvrån som rör sig. Han vänder sig om, och får då se hur en gulorangevit boll skiva kommer glidande i trädtoppshöjd över skogen, några hundra meter bort. Det lyser så kraftigt att man lätt kan se marken och grenarna på träden i närheten. Detta händer medan traktorn går på tomgång, ljuset glider fram över hygget, och tar sedan en otrolig fart och försvinner snett uppåt med ett streck, ungefär som man har en pinne som glöder och snurrar runt den. Det var så stort, lika stort som min lillfingernagel på utsträckt hand. Roger kunde inte se några tydliga konturer eller kanter.

Visst finns det liv på Mars

WASHINGTON (TT:s korr)
– Vi har gjort en förbryllande upptäckt, säger chefen för den amerikanska rymdflygstyrelsen Nasa, Daniel Goldin. Vi har funnit spår av liv på planeten Mars.

Bekräftelsen har skapat Marsfeber i USA.

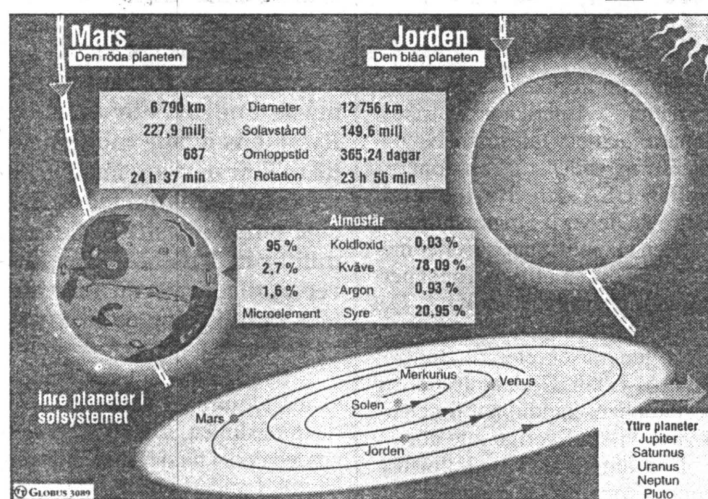
Men det handlar inte om små gröna varelser från den röda planeten. De bevis för liv på Mars man nu påträffat är förstenade bakterielliknande mikrober.

Dessa mikroskopiska lämningar är cirka 3,5 miljarder år gamla och betyder att det åtminstone då fanns mycket primitiva levande organismer på Mars.

– Vi har inte funnit några bevis för högre liv, understryker Goldin.

Bevisen för liv på Mars har nått Jorden på märkliga vägar. Någon gång för 15 miljoner år sedan träffades Mars med stor kraft av något föremål, en asteroid på villovägar eller en komet.

Kollisionen ledde till att material från Mars yta skvätte ut i rym-

den och började kretsas runt solen. En bit av detta splitter trillade för 13 000 år sedan ned på Jorden och begravdes i en glaciär i Antarktis. Där grävdes meteoriten fram och den har nu kunnat analyseras noggrant med hjälp av ny teknik.

Forskarna vid Nasa konstaterade först att stenen måste ha kommit från Mars, eftersom den hade samma sammansättning som föremål som analyserades vid Vi-

kingsondens färd till vår närmaste granne i rymden på 1970-talet.

När Nasaforskarna därefter analyserade mineralerna närmare fann de lämningar av bakterier som är kopplade till kolväten.

En del forskare i USA var på onsdagen närmast lyriska över upptäckten och kallade den en formidabel sensation. Andra var mer skeptiska.

Författaren och vetenskaps-

mannen Carl Sagan säger, att om uppgifterna stämmer innebär de en omvälvande upptäckt i den vetenskapliga historien.

Man vet att Mars för tre-fyra miljarder år sedan var betydligt våtare och än i dag, åtminstone på ytan. Marsytan visar tydliga spår av erosion som bara kan ha vållats av rinnande vatten. Mars var också mycket varmare.

Det var sådan miljö som ungefär samtidigt gav upphov till liv på Jorden. I dag är Mars yta en torr kall öken, men det förekommer spekulationer om att mikrober kan ha överlevt under planetens yta.

För att få full klarhet om livet på Mars måste man resa dit. Det senaste försöket slöt i fiasko när en amerikansk rymdsond upphörde att fungera just som den nådde fram 1993.

De sensationella uppgifterna om liv på Mars, något science fiction-författare skrev om tidigare detta sekel, skall publiceras i tidskriften Science. Men uppgifterna läckte ut i förtid, trots att Nasa förbjöd sina medarbetare att tala om dem innan tidskriften kom ut.

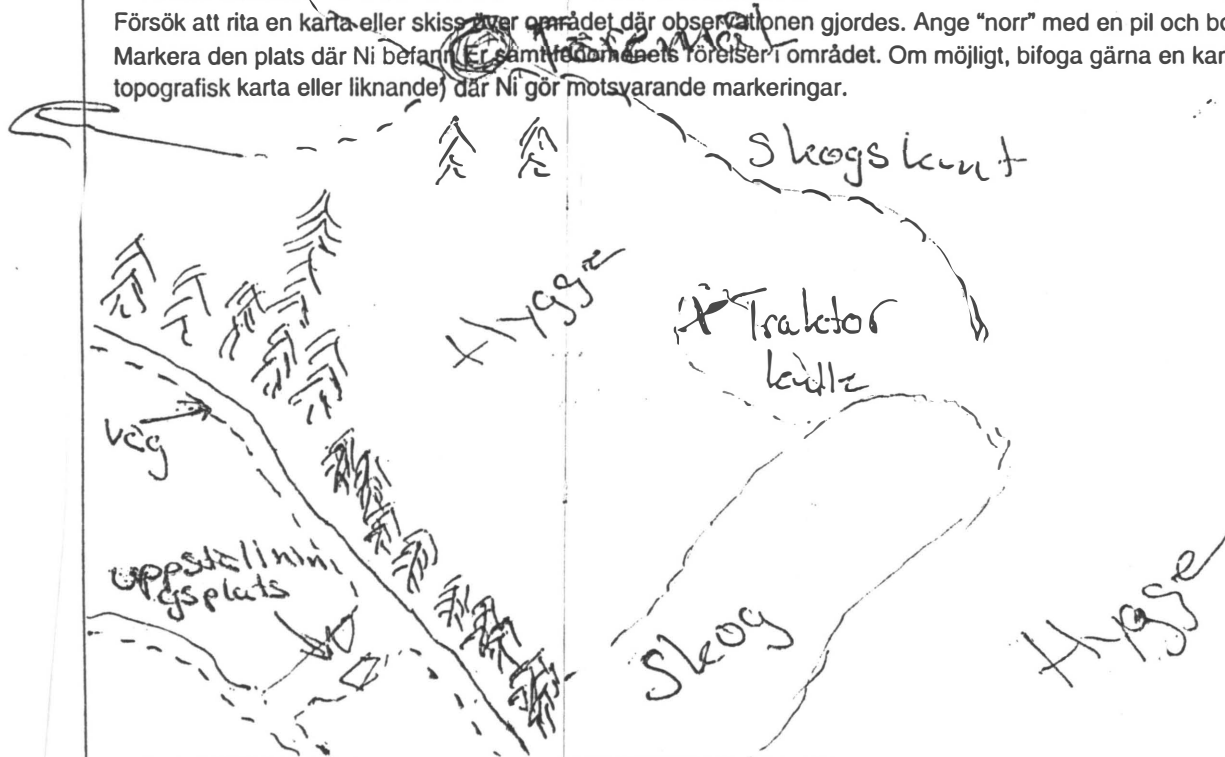
4. Teckning(ar) av fenomenet

Försök att göra en eller flera teckningar av fenomenet Ni såg, med sådana detaljer som Ni säkert kunde se, t.ex. vingar, rök och dylikt. Gör gärna fler teckningar, t.ex. en som visar fenomenets utseende och en annan som visar Ert synfält med fenomenets rörelser över himlen samt exempelvis solens eller månens läge. Om Ni såg mer än ett fenomen (föremål) samtidigt visa då med en teckning hur dessa rörde sig i förhållande till varandra.

5. Kartskiss över observationsområdet

Försök att rita en karta eller skiss över området där observationen gjordes. Ange "norr" med en pil och bokstaven N. Markera den plats där Ni befann Er samt fenomenets rörelser i området. Om möjligt, bifoga gärna en karta (turistkarta, topografisk karta eller liknande) där Ni gör motsvarande markeringar.

HESSDALEN.

Vi har under åren varit till Hessdalen ett flertal gånger, och aldrig sett något av dessa ljusfenomen. Folk har berättat, och vi vet att det fortfarande händer, men att resa dit med föresättningen att man själv ska få uppleva något, är lika med noll. Resan till Hessdalen var ju även planerad som en schön avkoppling till vardagen, miljön är fantastisk. Vi fick även denna gång besök, helt oväntat dök Bjarne Lillevold upp med ett team från en norsk tidning. Det blev ett bra reportage i tidningen om Hessdalen och oss. Aftonbladet hade sedan bilden med på oss, att vi sedan blev hopkopplade med ufo luftbevakning är bara att beklaga. Vi anade inte Aftonbladets inblandning.

Två otroligt stjärnklara kvällar fick vi uppleva, och för första gången ett ljusfenomen, som vi inte kan förklara just nu. Klockan var 23.25, när jag (Gudrun) fick syn på ett mycket starkt gulvitt sken i horisonten, det var ganska stort. Tittade bra länge innan jag ville säga till dom övriga. Vi satt nämligen i bilen och värmede oss just då. Flygtrafiken hade varit mycket hög under hela fredagskvällen, först nu hade det lugnat sig. Då dök det upp, det följde kanten mycket sakta. Jag öppnade bildörren och gick ut, sa till Lars och Birgitta, även dom följde med ut direkt. Nu stod ljuset helt stilla en lång stund. Plötsligt sänkte det sig och var bara borta. Vi såg i andra änden av dalen att ett flygplan till var på gång. Ljuset var borta och förblev så.

Gunnar och Bengt stannade kvar ytterligare en vecka, och den 8/10 på kvällen vid 22.57, fick dom se ett gulaktigt sken som dök upp ur tomma intet, rakt över Aspås, något till vänster från dom. Denna gång syntes skenet ca. 30 sek.

Vi beklagar att förra numret kom ut så sent, att 2 av föreningens medlemmar inte hann med. Vi lovar att bättra oss. Men ofta har det varit så, att ingen visat intresse för att delta i aktivt föreningsliv. Jag får ta på mig denna miss, tidningen skulle kommit ut tidigare. Jag hann inte med att skriva och plocka ihop allt. Vi vet ändå nu att resa till Hessdalen, kommer att ske snart igen, tidigt i vår. Så är man intresserad bör man höra av sig i tid. Det är ju bra om vi alla vet vilka vi är som reser tillsammans. Ett bra team är A och O här.

UFO- GÅTEN skal avsløres

„Vi merker en ny interesse for Hessdal-fenomenet, i takt med at UFO-filmer som «Independence Day» går på kino.“

Jan Moen og Bjarne Lillevold

Av KIM RISETH og GEIR OTTO JOHANSEN (foto)

HESSDALEN (VG) UFO-mysteriet i Hessdalen skal løses ved hjelp av Internett og teletorg.

Målestasjon registerer mystikken i Hessdalen

På et eget teletorgnummer – til 8,75 kroner minuttet – kan folk legge igjen sine egne observasjoner av UFO, få siste nytt om UFO-observasjonene eller høre på vitnefortellinger.

UFO-observasjonene i Hessdalen blir allerede lagt ut på en Internett-side, drevet av forsker Erling Strand og studenter ved Høgskolen i Østfold.

En lang rekke anerkjente forskere har hittil ikke kunnet gi noen forklaring på lysfenomenene i Hessdalen. Men nå håper de at moderne datateknologi og Internett skal gi svar på UFO-gåten:

Meningen er å plassere ut en automatisk målestasjon i Hessdalen, som gjennom det verdensomspennende nettlet skal varsle forskerne straks det dukker opp ukente fenomener.

En observasjon

I år har det vært en observasjon.

– Vi merker en ny interesse for Hessdal-fenomenet, i takt med at UFO-filmer som «Independence Day» går på kino og mystikk-serien «X-files» går på TV, sier Jan Moen og Bjarne Lillevold, to av de lokale initiativtagerne til UFO-telefonen i Hessdalen.

I kjelleren på Sanitetshuset står datamaskinen som samler inn vitneobservasjoner og nysgjerrige UFO-telefoner fra hele verden.

Prøveperiode

– Til nå har vi bare hatt en prøveperiode, der vi ikke har offentliggjort teletorgnummeret. Likevel har vi hatt mellom 40 og 50 innringninger om dagen. Tidligere fikk vi svært mange telefoner hjem til oss.

Folk i USA bare ringte et tilfeldig valgt nummer med adresse Hessdalen for å høre hva dette var, forteller Moen.

For bygdefolket har de siste 15 årene med hyppige UFO-observasjoner gjort de uforklarlige lysene nesten dagligdags.

– De fleste her reagerer ikke på det lenger. Men vi mener det er viktig å registrere og kartlegge hva som skjer.

Nytt felt i fysikken

SARPSBORG (VG) Sivilingeniør og forsker Erling Strand vil kombinere moderne fysikk med parapsykologi for å finne løsningen på Hessdal-mysteriet. Fra jobben ved Høgskolen i Østfold leder han Prosjekt Hessdalen.

Det eneste han er sikker på, er at svaret vil ligge i et felt som hittil er ukjent:

– Når så mange ledende forskere ikke treffer mål når vi bruker de begrepene vi kjenner i dag, må det være et nytt, uoppdaget felt innen fysikken vi snakker om, sier han.

...og dette er observert i år

HESSDAL (VG) Her er noen registrerte observasjoner i Hessdal i år:

13. januar, klokken 22.40: Skarpt lys helt nede ved bakken, beveger seg i sakte fart ved Aspåskjølen. Et annet lysende objekt kommer ut av det første.

20. januar, klokken 06.30: Oddmund Tamlag og Inge Gjersvoll ser et skarpt lys mot Finnsåshøgda, med noe som ligner på lystråder under. Lyset ser ut til å følge dem, og lukter svovel.

4. april, klokken 12.36: To personer på 30 og 16 år ser en gråfarget gjenstand med form som et kronestykke henge over et fjellparti nær bakken på Grønåshøgda. Etter 25 sekunder forsvinner den i stor fart, uten lyd og i klarvær og sol.

12. april, klokken 23.35: Ingeborg Rønning ser et skarpt lys som følger etter bilen hennes.

31. juli, klokken 15.00: To jenter på 14 og 15 år ser en gråfarget skygge som seiler rolig mellom trærne. Forsvinner, etter 10 sekunder.

16. september, klokken 22.30: Fra Glåmos ser Asbjørn Røkke og tre andre personer et lys som blinker i rødt, gult og grønt, og som beveger seg i en sirkel over Hessdalen.

18. september, klokken 22.00: Bjarne Lillevold ser en rund kule over Rognesfjell. Den blinker i blått på den ene siden, gult på den andre. Forsvinner etter 3-4 sekunder.

UFO-SPEIDERE: Bengt Karlsson (fra venstre) og Lars og Gudrun Andersson har kjørt 50 mil fra Dalarna i Sverige for å få et glimt av UFO'en i Hessdalen.

Svenskene speider

HESSDAL- FENOMENET

DE FØRSTE regelmessige rapportene om lysende fenomen i Hessdalen kom i desember 1981. Allerede i bygdeboka fra 1810 snakkes det om lignende syn. Lyset har en intens, pulserende og skiftende farge og kan lyse opp bakken. Det er også beskrevet som et lysende juletre, snødd opp ned. Utover begynnelsen av '80-tallet ble det sett UFO opptil flere ganger daglig.

UFO-PLATAET: Eirin Folde er Hessdal-UFO'ens stemme på teletorget, mens Jan Moen (til venstre) og Bjarne Lillevold er blant de lokale initiativtagerne til opprettelsen av en egen UFO-telefon i Hessdalen.

HESSDAL (VG) Lysfenomenet i Hessdalen tiltrekker seg UFO-jegere fra hele verden.

Denne uken har en gruppe svensker fra en UFO-forening i Dalarna vært i Hessdalen på UFO-speiding.

– Jeg så et gulskimrende lys første dagen, men jeg vet ikke om det var den. Jeg har vært her flere år på rad, men har ikke sett noe tidligere, sier Gudrun Andersson.

– Det er artig å se noe som en ikke kan forklare. Her har vi noe å undre oss over, mener Bengt Karlsson.

– Hessdals-UFO'en er veldig kjent over hele verden. Det er også spesielt fordi det forskes vitenskapelig på fenomenet her.

Men vi forventer ikke å se noe, og tar dette som en slags ferieuke, forklarer de UFO-fascinerte svenskene.

DET OKÄNDA

Börje Lundberg

Bertil Kuhlemann är pensionerad ingenjör/ekonom, Marcel Westerlund överläkare, Sten Lindgren före detta IBM-anställd.

Tillsammans bildar de "Arbetsgruppen för utomjordisk kontakt" i Stockholm som skrivit två brev till regeringen i sommar.

Gruppen begär ett slutet möte för att ge information, svara på frågor och utarbeta en strategi för hur vi ska ta emot utomjordingarna.

Dessa främmande varelser har tydligen mycket höga tankar om gamla Svedala. Världsnyheter i brevet lyder så här:

Kommer de hit först?

"I Sverige finns det personer som haft och har kontakt med en utomjordisk civilisation, och vårt land kan bli

det första att öppna en officiell kontakt."

Statsminister Göran Persson kanske eller kanske inte tror på utomjordingar - vad vet jag - men han vill inte prata om dem. I alla fall inte i ett slutet möte. Andra, mera jordnära problem går före.

Han bör också ha lugnats av beskedet i breven att utomjordingarna inte utgör något militärt hot mot vår värld.

Men artig är Göran Persson.

Svarar på brev gör han.

Också till "Arbetsgruppen för utomjordisk kontakt":

"Jag vill med dessa rader tacka för era brev av den 27 juni och den 20 augusti 1996.

Ni anhåller om ett sammanträffande med mig och den övriga regeringen, där ni kan ge grundläggande information kring frågor om utomjordiska kulturer och också ge svar på eventuella frågor.

Många föreningar, organisationer och privatpersoner vill träffa mig för att diskutera olika frågor. Jag har inte möjlighet att träffa alla; min tid räcker helt enkelt inte till. Av detta skäl önskar jag också er anhängan.

Med vänlig hälsning
Göran Persson

Jag ringer upp Bertil Kuhlemann och frågar om han är besviken.

- Nej, det här var den självklara responsen. Tyvärr, eftersom arbetarrörelsen, socialdemokraterna och regeringen behöver nya visioner. I dag är det vanmakt som råder. Men utan visioner går folket under.

- Det är dags att vi rannsakar oss själva. Den materiella civilisationsepoken är vid vägs ände. Utomjordingarna har inte bara en långt mer avancerad teknologi, de är också mer välutvecklade än vi är, etiskt och moraliskt.

I veckan träffas trion i arbetsgruppen för att besluta om nästa steg.

JAG KÄNNER
MIG SÅ
LITEN PÅ JORDEN...

Snabbare än ljuset

Engelska astronomer anser det numera möjligt att färdas fortare än ljuset. De tror att vi i framtiden genom att använda oss av "hål" i rymden skulle kunna förflytta oss tusentals ljusår och därmed få möjlighet att besöka främmande planeter.

Om man förlänger detta resonemang lite så är det ju inte osannolikt att andra civilisationer ute i universum, som kommit längre än vi i utvecklingen, redan lärt sig att använda denna teknik och alltså snabbt kan överbrygga de stora avstånden till jorden.

De märkliga uppdykande och försvinnande ufo:n i vårt luftrum är, om inte bevis, åtminstone ett starkt indicium för att så är fallet.

Håkan Eriksson

Han: Titta, ett stjärnskott - skyn-
da och önska dig något!
Hon: Betalar du?

En av våra aktionärer har uppfunnit ett nytt hund-kex som liknar en brevbärares ben.

TA VARA
PÅ LIVETS UNDER,
OCH ALLA
LYCKLIGA STUNDER

Västerbergslagens UFO förening

Box 99

777 23 Smedjebacken

Tele: 0240/791

Göstas ufo-dryck ska ge dig evigt liv

Av MIKAEL HOLMBERG

Ska utomjordingar hjälpa oss att besegra åldrandet?

Det tror i alla fall Gösta "Polenkungen" Carlsson i Ängelholm efter att testat "ufo-drycken" som får möss att leva dubbelt så länge.

De farmakologiska undersökningarna är färdiga, nu är det bara de kliniska testerna som återstår, säger Gösta Carlsson som hoppas få medlet färdigt till år 2000.

Gösta Carlsson har sedan tidigare fyra läkemedel registrerade. Just nu arbetar han på ett femte, ett ämne som är tänkt ska hindra kroppens åldrande. Liksom i de tidigare fallen påstår Gösta Carlsson att han fått idén från utomjordingar.

Medlet, som kommer att heta clyroxim, har vid tester på möss visat sig fördubbla den normala livslängden, enligt Gösta Carlsson.

Det är en vitaminblandning som

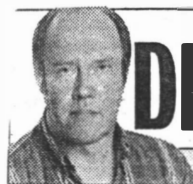
innehåller pollenextrakt, berättar Gösta Carlsson.

Gösta hävdar också att det sannolikt kommer att komma ett officiellt besök från rymden före år 2000.

Göstas ufo-kontakter ger nu också genklang i turistbranschen. I sommar har Ängelholms turistbyrå arrangerat guidningar av utomjordingarnas landningsplats. De har varit fullbokade varje vecka. Vid visningarna har också den dryck Gösta säger sig ha fått av rymdvarelserna delats ut.

fakta

Den 18 maj 1946 påstår sig Gösta Carlsson ha sett ett rymdskepp landa i en glänta utanför Ängelholm. På platsen hittade han en stav och en ring som förvaras i ett bankfack. Föremålen visades upp på en utställning i Ängelholm i samband med 50-årsjubileet av upptäckten. Gösta Carlsson har flera läkemedel registrerade, bland annat cernelle och allergon som i dag ingår i Pharmacia & Upjohns sortiment.

DET OKÄNDA

Börje Lundberg

Har det funnits en högtstående civilisation, okänd för oss, redan före sumererna och egyptierna? Ja, det finns åtminstone ett olöst mysterium som tyder på detta, en medeltida världskarta som helt enkelt inte borde finnas!

Den mycket detaljerade kartan ritades i

Kartan under isen

Konstantinopel av amiral Piri Reis år 1513. Den visar bland annat hur en del av Antarktis, kallad Drottning Mauds land, ser ut UNDER ISEN.

Varifrån kom den kunskapen? Enligt Piri Reis själv hade han baserat sin karta på flera tidigare kartor.

Problemet är att den delen av Antarktis enligt moderna vetenskapliga rön har varit istäckt i åtminstone 6 000 år. Isen är bortåt två kilometer tjock.

Hur kustlinjen ser ut under isen avslöjades först 1949 av en svensk-brittisk vetenskaplig expedition. Så hur kunde Piri Reis veta det mer än 400 år tidigare? Hans karta är ingen bluff utan ett historiskt faktum.

Sannolikt satt han på det stora biblioteket i Konstantinopel och ritade. Underlaget kan ha kommit från det ännu mer berömda biblioteket i Alexandria i Egypten. Vetenskapligt utbyte av det slaget skedde säkert mellan de två städerna.

Men varifrån kom de ursprungliga uppgifterna och när nedtecknades de? Dagens forskare anser att Drottning Mauds Land kan ha varit isfritt från cirka 13 000 år före Kristus till 4 000 år före Kristus. Men under den tiden fanns inga högtstående civilisationer på jorden, enligt arkeologer och historiker.

Inga sjöfarare ska alltså ha kunnat ta sig fram längs kusten av Antarktis och göra vetenskapliga mätningar som står sig än i dag.

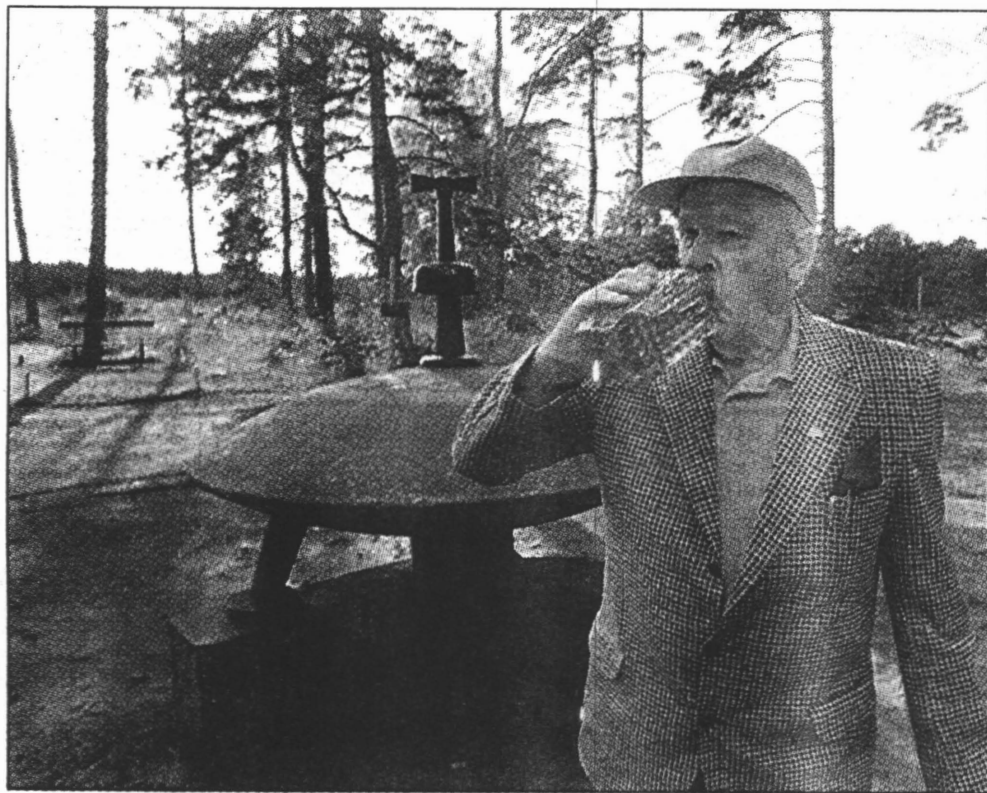
Men lik förbaskat finns alltså kartan! Och den stämmer!

Nästa frågor som inställer sig: Om det har funnits en högtstående civilisation som vi inte känner till, vad blev det i så fall av den? Varför har vi inte hittat några spår efter den?

Myten om Atlantis kanske inte bara är en myt, trots allt.

Piri Reis karta innehåller också andra mysterier. Hans kunskaper om Sydamerika motsäger alla teorier om hur mycket han egentligen borde ha kunnat känna till. Andernas bergskedja och Amazonfloden är korrekt inprickad till exempel. Falklandsöarna finns också med på rätt latitud fastän de inte upptäcktes förrän år 1592, 79 år efter det att kartan redan var ritad.

Piri Reis gick det så småningom riktigt illa för. Han blev okontant med dåtidens makthavare och halshöggs.

Gösta Carlsson vid modellen av det rymdskepp han säger sig ha sett landa, och vars passagerare gav honom ufo-drycken som stoppar åldrandet.

Foto: TORBJÖRN ANDERSSON

SÖNDAG 1 SEPTEMBER 1996

DE SÅG ETT UFO – MEN BLEV TYSTADE

Båda såg ett ufo, men förbjöds att berätta om det.

Flygteknikerna Gunnar Wårell och Tyko Calla vid F21 i Luleå jobbade ihop i flera år utan att ens veta om varandras ufo-upplevelser.

De var hemligstämplade av militären.

– Och det som var hemligt snackade man inte om!

I dag – efter 42 år – är hemligstämpeln hävd av Foa (Försvarets forskningsanstalt). Gunnar, 64, och Tyko, 70, får berätta vad de såg vid flygbasen.

De har dessutom fått veta att ufon syntes på F21:s radar och att spaningsplan skickades upp för att undersöka fenomenen.

– Ufot liknade ingenting jag sett varken förr eller senare, säger Tyko.

– Det går inte att förklara, jag är fortfarande oförstående, säger Gunnar.

Båda minns händelserna i maj 1954 lika tydligt som det vore i går.

Tyko:

– Det var en solig dag, helt klart väder. Jag och mina arbetskamrater Holger Lindgren och Alf Andersson gick utanför hangaren och tog en paus. Plötsligt fick jag syn på ett päronformat föremål som rörde sig ljudlöst i luften. Jag pekade ut det för Holger och Alf.

– Det är knepigt att bedöma avstånd mot himlen, men om jag jämför med flygplan verkade föremålet jättestort och kanske en kilometer bort. Sådär 700–800 meter upp i luften. Rörde sig med 600–700 kilometers fart. Men det är svårt att säga.

– Jag såg det tydligt och klart, det var brunaktigt men gav inga solreflexer som av metall. I tre, fyra minuter kunde vi följa föremålet, sen plötsligt pang, så var det borta.

Alf och Holger beskriver ufot nästan exakt likadant.

Tyko ringde omedelbart trafikledartornet. Han kallades till förhör och blev tillsagd, liksom sina kam-

rater, att hålla absolut tyst om händelsen.

Tjugo minuter efter det att Tyko, Holger och Alf gjort sin märkliga observation från hangar 81 befann sig Gunnar Wårell ute på fältet i närheten av ABA-hangaren, gamla SAS-terminalen.

– Över Kvarnträsket såg jag vad som jag först trodde var ett egendomligt moln. Fast det var definitivt inget moln, utan ett ovalt föremål som påminde om två djupa tallrikar som man lägger ihop mot varandra.

Gunnar berättade om observationen för sina överordnade. Han blev förhörd och uppmanad att inte säga ett ord om saken till någon.

De följande dagarna fick F21:s radar in flera ekon av okänt slag.

Efter två veckor upphörde alla märkliga observationer.

Än i denna dag kan ingen ge en förklaring

Han kallades till förhör och blev tillsagd att hålla absolut tyst om händelsen.

Läs mer om ufon i "Ufo-Aktuellt" som är inne på sjuttonde utgivningsåret. Adress: Box 175, 733 23 Sala.

Här ovanför sjön Kvarnträsket svävade ufot som Gunnar Wårell och Tyko Calla såg för 50 år sedan.

Foto: THOR LINDGREN

Spionen Wennerström var inblandad i ufo-affärer

Till och med storspionen Stig Wennerström har ett litet, litet finger med i ufo-mysteriet.

Fast det har varit okänt tills nu.

1957 fick han en officiell förfrågan från USA om ett ufo som siktats över Sverige.

Wennerström utredde händelsen och skickade ett skriftligt svar till

den amerikanska myndigheten. Brevet till Wennerström kom från major Donald E Keyhoe i organisationen NICAP (National investigation committee on aerial phenomena).

Keyhoe hade dessförinnan pratat i telefon med Wennerström om en observation över södra Sverige tre år tidigare. Rapporten talade om ett robotplan eller styrd missil i excep-

tionellt hög fart på cirka 6 000 meters höjd. Det lämnade efter sig en orangeröd strimma.

Fotograf Tord Ohlson tog bilder av farkosten.

Enligt överste Wennerströms svar till major Keyhoe, daterat Djursholm den 1 oktober 1957, hade försvarsstaben kommit fram till att det förmodade ufot i själva verket var ett jetplan på hög höjd.

Storspionen Stig Wennerström hjälpte USA att utreda en ufo-affär 1957.

ARKIV

finns i Norrköping

Sveriges eget "Arkiv X" är på sitt sätt lika spännande som TV-seriens.

Det döljer sig bakom en anonym källardörr i ett stillsamt bostadsområde i Norrköping.

Här inne finns kanhända lösningen på ufo-gåtan.

Sveriges Fox Mulder heter Håkan Blomqvist, 44. En jordnära man. Han är ingen hemlig agent utan bibliotekarie, och har aldrig sett ett ufo själv, men intervjuat massor av människor som påstår sig ha gjort det.

– De flesta är sansade, lugna, vetliga, inga fantaster eller galningar utan tvärtom mycket vanliga personer som råkat se något ovanligt.

Håkan förestår världens näst största ufo-arkiv (bara Chicago är värre) med 13 000 svenska rapporter, 2 500 böcker om ufo-fenomenet, tidningar och tidskrifter, bilder, filmer, korrespondens i det alltid lika heta ämnet.

Inte bara synvillor

Arkivet är lika välordnat som imponerande. Med allt detta material framför ögonen är det svårt att tänka sig att ufon bara skulle vara syn-

villor och fantasifoster.

Håkan beskriver sig själv som en "nyfiken skeptiker".

– Jag har inte lärt mig så mycket om utomjordingar i det här jobbet, men desto mera om människor. 95 procent av alla observationer kan förklaras. Gåtan är de återstående fem procenten.

• De vanligaste feltolkningarna?

– Venus och flygplan.

Arkivet drivs av Ufo-Sverige, en ideell riksorganisation som funnits sen 1970, har 2 200 medlemmar och ger ut en egen tidning, Ufo-Aktuellt, fyra gånger om året.

Ufo-Sverige arbetar med vetenskapliga ambitioner och står för en kritiskt granskande linje som gett organisationen ett gott anseende bland myndigheter och i militära kretsar.

– Vi har ett utmärkt samarbete med exempelvis Försvarets forskningsanstalt och SMHI.

Ufo-Sveriges kritiska attityd och nära samarbete med militären har emellertid fått andra Ufo-organisationer att gå i taket.

– Kultgrupperna anser att vi är köpta av CIA och att vi ingår i en internationell konspiration.

Just konspirationsteorier frodas i Ufo-kretsar. Myndigheter mörkläg-

ger, försvaret ljuger, allt för att inte skapa panik bland allmänheten, som det brukar heta.

– Att det finns hemliga rapporter betyder inte att det finns en gigantisk konspiration, säger Håkan. Personer som vänt sig till militären med sina observationer kan helt enkelt kräva att deras namn inte ska lämnas ut, och då blir rapporten hemligstämplad.

Utbildade ufo-utredare

Ufo-Sverige har 26 lokalgrupper anslutna. från Luleå i norr till Mölndal i söder. 120 så kallade fältundersökare är speciellt utbildade för att utreda Ufo-observationer med intervjuer och undersökningar på ort och ställe.

Allt hamnar efter hand i Ufo-Sveriges databas som liksom hela arkivet är tillgängligt för intresserade forskare. I det enorma materialet kan ju faktiskt dölja sig en vetenskaplig förklaring till det märkliga Ufo-fenomenet.

Skeptikern Håkan talar försiktigt om en främmande teknologi, men vill inte binda sig för någon teori typ utomjordingar, tidsresenärer eller besökare från andra dimensioner.

– Man kan inte förklara ett okänt fenomen med andra okända fenomen!

Man kan inte förklara ett okänt fenomen med andra okända fenomen.

Ufo-Sveriges
hemsida på
Internet:
<http://www.Ufo.se>

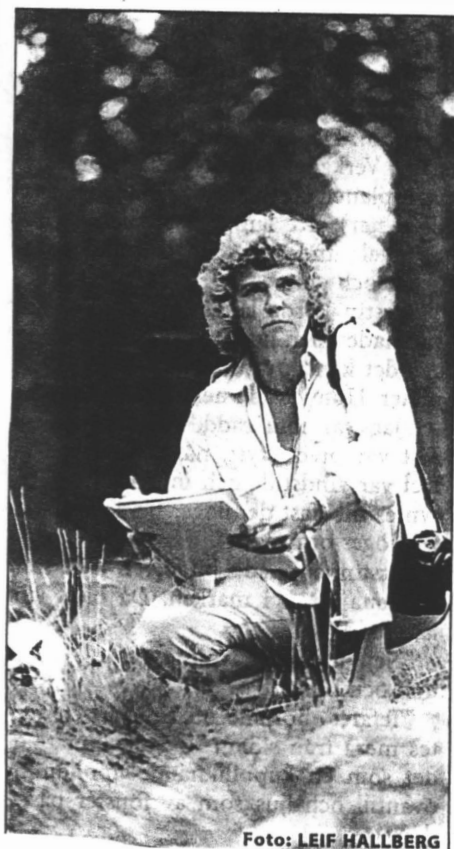

Foto: LEIF HALLBERG

"Någonting okänt måste det vara i luften"

Sörmlands Dana Scully har aldrig sett "Arkiv X" på TV.

Barbro Magnusson, 51, hinner inte.

Hon har fullt upp med ufon själv!

Barbro är dagmamma, och på fritiden agent åt Ufo-Sverige, fast absolut inte hemlig. Hon kallas fältundersökare. Rycker ut med kamera, kompass, bandspelare, papper och penna för att intervjua personer som sett ufon.

– Det går i vågor, men det kan bli uppemot 50–60 om året. Alla åldrar, alla kategorier människor finns representerade. Under 15 år har jag aldrig träffat på någon som velat driva gäck med mig.

– Tvärtom är de som jag intervjuar övertygade om att de sett något som inte hör hemma på vår jord. Mitt jobb är att försöka ta reda på vad. Det kan vara känsligt. Man måste vara lyhörd och ödmjuk. Inte bara klampa på och säga att hederligt folk tagit miste.

Sörmland är Barbro's domäner, men hon granskar också ufo-rapporter från andra delar av landet.

En hel hög ligger på bordet i sommarstugan, där vi träffar henne och katterna Lollis och Casper, som också är nyfikna på alla papperen.

– Det är massor av jobb, och det känns som att köra huvudet i väggen gång på gång, men någonting okänt måste det vara i luft- rummet, även om de allra flesta iakttagelser kan förklaras med naturliga fenomen som Venus, flygplan, satelliter, helikoptrar.

Tvåbarnsmamman Barbro har alltid varit intresserad av astronomi och himlafenomen. 1978 fick hon höra talas om Ufo-Sverige och blev medlem. Tre år senare började hon arbeta aktivt. I dag är hon ordförande i lokalavdelningen Ufo-Nyköping och ledamot av styrelsen för Ufo-Sverige.

Hon vill inte berätta om hon själv sett något Ufo.

– Nej, det enda jag kan säga är att vi har att göra med något som ännu inte går att förklara. Det värsta är att fenomenet är så svårfångat.

Men Barbro jobbar oförtrutet vidare.

– Jag har lärt mig mycket under åren. Men tappat sugen? Absolut inte!

FOLKET PÅ ÅSEN.

Kort novell

av

Gudrun Andersson

Människorna på Åsen levde ett stillsamt liv, dom såg årstider komma och gå. Deras liv var ganska angenämt, mat fanns i mängd i skogen och i sjön strax bredvid. Endast vintern var något bekymmersam, beroende på hur kallt det blev. Man hade god tid att ägna sig åt olika aktiviteter, såsom korgflätning och hudberedning. Individerna på Åsen bestod nu av ett 30-tal personer i olika åldrar, och man bodde i grupper på olika boplatser intill varandra. Nu var en del av barnen på väg ut mot den öppna stäppen för att leta harar, Åsen låg bakom ett litet bergspass, så dom måste runda bergets fot för att komma ut på stäppen.

Plötsligt stannade dom, ögonen blev stora och förundrade, vad var det som stod där på "deras" stäpp? En ofantlig stor "stenring"! Barnen gick sakta fram, dom tittade, sedan försökte dom knuffa på stenarna, men dom stod där de stod. Marken intill dom var hårt plattad, stenarna var raka och släta. Den av barnen som var äldst föreslog att dom skulle hämta de äldre så att dom skulle få skåda dessa stenar. Stenarna hade inte funnits där för ett månvarv sedan, för då hade barnen varit där. Här måste "Gudarna" ha varit. Barnen vände om och vandrade tillbaka till Åsen. På sin väg tillbaka var dom iakttaga av en individ från Åsen. De vuxna följde barnen tillbaka till stäppen, och där var stor förundran. Stenblocken var enorma, och de vuxna skulle aldrig ha drömt om att flytta sådana block, dom betraktade detta verk som "Gudarnas" boning. Man hade någongång sett ljus leka över himlen, och dessa stenar var minst lika förunderligt som dessa ljus. Källan till ljusen var något helt för "Gudarna", någon hade sett en Gud mitt i ljuset. Nu såg det ju ut som om "Gudarna" hade varit på marken, och kanske ville dom någonting?

När gruppen vandrade tillbaka kändes det som snö i luften, alla visste att det snart skulle komma svalare vindar, och någon enstaka gång kom det snöflingor i luften. Snön låg aldrig kvar någon längre tid, men det kylde ordentligt. Denna period var inte så lång, men man hann frysa en del ändå. Alla talade om dessa stenar, och nu måste man tillbe månen för att få veta dessa "rituella hemligheter". Detta måste man göra redan i natt. Man påbörjade att koka drycken direkt när man kom tillbaka till Åsen.

Det var flertalet örter och rötter som ingick, de var plockade under den spirande grönskan under våren, sedan hade allt fått soltorka. Nu hade det den magiska kraften.

Skymningen sänkte sig sakta över Åsen och dess invånare. Nu var inget stilla, alla ilåde fram och tillbaka, man frågade de äldre hur denna ritual skulle gå till, det var trots allt inte vilken ritual som helst. Man hade inte tidigare haft något sådant till "Gudar". Dom äldre hade redan gjort upp en plan, så dom arbetade efter den under kvällen. När så månen steg upp på himlen var alla beredda att inta drycken. Under rusets påverkan fick varje individ sin drömsyn. När så morgonen kom visste alla att "stenringen" var deras nya kultplats, och där skulle "Gudarna" tillbedjas. Stenringen skulle även berätta andra saker för dem, som när månen är som störst och ljusast, och när dagen blev ljusare och mörkare.

Det var en individ som sett hur stenarna hade kommit på plats. Han hade mycket stor respekt för dessa flygande "Gudar". Han hade sett dom i arbete. Han hade varje dag sedan dess gått till en grotta, som han ensam kände till. Där tecknade han av det som hänt på stäppen i stenväggen. Hans arbete var tålamodsprövande, för han fick inte göra fel. Han visste även att han måste utse en individ i gruppen, som skulle föra berättelsen vidare. Ännu hade han tid på sig, han måste välja rätt person.

Folket på Åsen återgick till sina vardagssysslor och "stenringen" blev en vardag. Något mera såg inte ut att hända och tiden gick. Det var endast en individ som visste att allt inte var som vanligt. Han hade nu under flera nätter sett underliga ljus över "stenringen". Han iakttog och teg. Men han noterade, och ritade av underliga farkoster som dessa "Gudar" färdades i.

En dag tidigt en vår kom en grupp människor vandrande från fjärran, dom slog läger vid Åsen och de berättade om sin vandring. De talade om alla olika människor och seder som dom mött. Dessa människor var nyfikna och alltid på resande fot. Dom hade sett stenringen, och berättade om ett flertal dom hade sett under sin vandring. Det underliga var att alla stenringar tycktes ha uppkommit samtidigt. De vandrande ljusskenen på himlen hade ökat, och de flesta människor hade sett dem nu. Dessa vandrare stannade över den kalla tiden, och folket på Åsen fick höra många berättelser. Dom fick höra nyheter om matkryddor m.m. Sorgen var stor när den ljusa tiden kom och vandrarna gjorde sig klara för avfärd. Kanske skulle de återkomma en dag. Det blev tomt på Åsen när vandrarna dragit vidare. Samtidigt hade Åsens folk, fått något att vänta på, det hade inte hänt tidigare.

Ungdomarna på Åsen brukade gå bort till stäppen för att jaga hare, och naturligtvis var dom nyfikna på "stenringen". Ibland gick dom in i ringen och stod där. Vid ett tillfälle fick en av dom en konstig pirrig känsla, han tyckte han blev superstark. Han fortsatte att gå och ställa sig inne i ringen, och han fick fler och fler förmågor. De övriga märkte att han växte på något vis. De övriga ungdomarna började med samma metod, det betydde att ungdomarna började ifrågasätta dom äldres förmågor. Nu uppkom en kamp mellan yngre och äldre, för vem hade rätt? De äldre hade utfört sina sysslor utan tanke på förbättringar, det hade alltid varit så. De yngre ville ha nyare och enklare sätt att klara av saker på.

En kväll när ungdomarna stod mitt i ringen, kom ett av de lekande ljusen på himlen. Ljuset stannade mitt över stenringen, det sände ner en blå stråle på ungdomarna. De ramlade först ihop i en hög, sedan reste de sig och tittade sig förvirrat omkring. Ljuset försvann högt upp, och till slut kunde dom inte se något alls av det. Den kvällen blev ungdomarna mogna, dom förstod att en utveckling var på gång, men dom måste gå varsamt fram med dom äldre. Åsens invånare började tillbe högre makter. De lekande ljusen syntes ibland just över stenringen, och den som ville av Åsens folk kunde gå in i ringen och få styrka och ibland kunskap.

Individen från Åsen som sett "Gudarna" och deras farkoster, iakttog nu noga ungdomarna, och det stod snart klart vem som skulle föra berättelsen vidare. Det skulle bli den som först stått inuti stenringen, han skulle förvalta berättelsen noga, det förstod han. Nu återstod det att berätta för honom om hans uppgift. Det gick mycket bra att tala med honom, och han blev mycket intresserad när han fick ta del av alla teckningar och ristningar som hans äldre kamrat gjort. Han blev mycket påverkad av dom olika farkosternas utseende som ritats av. Han lovade att i sin tur föra vidare dessa skatter till bästa person, när tiden var inne. Ingen mer än dessa två, visste om denna grotta. Dom tecknade så tillsammans bilder på två individer, under farkosterna, det var deras bomärken.

Årstider kom och gick, Åsens folk förbättrade sitt boende och fick det lite mindre rökigt inomhus, dom kunde leda ut röken via rökgångar, och kunde värma upp mellanväggar. Folkmängden ökade sakta men säkert, och det syntes ingen brist på föda. Älgar och rådjur kom alltid vissa stigar, som var kända. Man visste att det kom fler. Sjön gav fisk, man kom på att man kunde väva nät av vass och gräs, island av djursenor.

Man samlade nötter, frukter och örter. Ibland fanns det på stäppen växter som man fick ett slags mjöl av, det kunde röras till en gröt.

Det kom fler vandrare med andra utseenden och traditioner till Åsen, dom stannade ett tag, vandrade sedan åter vidare igen. Men Åsens folk fick på så vis veta lite om världen utanför. De lekan- de ljusen syntes inte lika ofta på himlen längre, varför visste ing- en. Men folket satt ofta och spejade uppåt, de såg de fasta ljusen och kunde rita bilder efter dom. Stenringen var den fasta ritual- platsen och alla dyrkade den. När så den individ på Åsen som sett "Gudarna" flytt till de trolska trakterna, begravde Åsens folk hon- om inuti ringen vid den största stenen. Man ansåg att just han var den som skulle vara där, för att hjälpa de övriga. Det blev sedan en tradition att varje individ som bar på "Gudarnas" hemlighet, skulle begravas i ringen.

En blåsig kall dag, började flera individer vid Åsen att svettas, hosta och nysa. Dom blev slagna till sina skinnfällar, och orkade inte gå upp. Denna farsot spred sig, och snart var nästan alla sjuka, eftersom ingen bot fanns mot denna åkomma, dog man. De få som klar- ade sig, fick för första gången försöka att packa ihop saker dom trodde behövdes på en vandring. Dom lämnade boplatsen och sten- ringen, vandrade bort mot ett säkrare ställe, som inte hade denna sjuka. Stenringens fakta på denna plats föll i glömska, tills arke- ologer fann den på vår tid. Gåtan är fortfarande ett mysterium och ingen har funnit grottan. Stenringarna står där spridda över vår jord - vad vill dom berätta?

